

Arrest

nr. 253 982 van 4 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Citadellestraat 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri, afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. U bent getrouwd met F.B.T. (...) en samen hebben jullie twee kinderen.

U werd geboren als moslim in een religieuze moslimfamilie. In de elfde maand van 1395 (februari 2017, Gregoriaanse kalender), tijdens een zakenreis in Istanbul leerde u via uw vriend B. (...), G. (...) kennen. G. (...) was aan het preken op het plein. Jullie gingen naar G. (...) toe, maar u verdedigde de islam en lachte G. (...) uit. Die nacht kreeg u een droom dat het hotel waar u verbleef in brand stond. De kamer was vol rook en vlammen en u kon niet weg. Plots werd de deur geopend en reikte G. (...) u de hand en zo werd u van het vuur gered. De volgende ochtend vroeg u aan B. (...) waar u G. (...) kon vinden want u wou zich verontschuldigen voor uw gedrag. Sindsdien ontmoeten jullie elkaar regelmatig wanneer u op zakenreis ging naar Turkije. U stelde voor dat G. (...) ook bijeenkomsten zou houden in Iran, maar G.

(...) had nergens plaats. Dus u stelde voor om het logistieke voor uw rekening te nemen. Op 02.02.1396 (22.04.2017) hielden jullie de eerste bijeenkomst in Iran. Dit ging door in uw eigen huis met nog zes andere mensen. De volgende bijeenkomsten gingen door in uw eigen woning of in andere woningen die u huurde of eigenaar van was. Op 16.04.1396 (07.07.2017) was u onderweg naar de bijeenkomst wanneer u werd opgebeld door M.K. (...). Hij vroeg waarom er zoveel politie aanwezig was bij zijn woning die u huurde van zijn vader. Toen u aankwam bij de woning zag u dat G. (...) gearresteerd werd. Ook R. (...), een medekerkganger die ook te laat was, zag alles gebeuren. U besloot naar huis te gaan en het land te verlaten. Tegen uw vrouw gebruikte u de smoes dat u weg moest voor zaken. U kocht een nieuwe gsm met simkaart en boekte een vlucht naar Tabriz aangezien er geen vlucht beschikbaar was rechtstreeks naar Turkije. Op 17.04.1396 (08.07.2017) verliet u Iran via Bazargan en stak u de grens over met Armenië en drie dagen later reisde u verder naar Turkije. In Turkije verbleef u 45 dagen bij B. (...). Twee dagen na uw vertrek uit Iran werd uw vrouw aangehouden. In de maanden daarna werd ze nogmaals verschillende keren aangehouden en in voorhechtenis geplaatst. Op 20.05.2018 gaf u uw vingerafdrukken in Italië. En op 29.05.2018 diende u een verzoek in tot internationale bescherming in Duitsland waar u één jaar verbleef maar u wegens de Dublinprocedure terug moest naar Italië en een brief ontving dat u het Duitse grondgebied moest verlaten. Duitsland verzocht Italië om u terug te laten gaan, maar na zes maanden was dit nog steeds niet rond. Uiteindelijk moest u Duitsland verlaten en naar Italië gaan, maar dat deed u niet en u reisde verder naar België. Op 06.05.2019 kwam u aan in België en op 08.05.2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Iran vreest u gedood te worden omwille van uw bekering.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw shenasnameh, een kopie van uw rijbewijs, een doopcertificaat, twee attesten van de kerk, een psychosociaal attest, een kopie van het ontvangstbewijs van uw shenasnameh in Duitsland en documenten in verband met de aanhouding van uw vrouw neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit het medisch attest d.d. 03.07.2020 dat u neerlegt en uit uw verklaringen blijkt dat u in behandeling bent bij een psycholoog in het UZ Brussel (CGVS I p. 14). Uit uw verklaring dat u omwille van depressie in behandeling bent noch uit het voorgelegde document dat enkel stelt dat u in behandeling bent blijkt echter dat u omwille van uw medische toestand niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u omwille van uw gezondheidssituatie niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien heeft het onderhoud op normale wijze plaats gevonden en werden er geen problemen vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier). Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich voor uw medische situatie bijkomstige steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen vreest u voor uw leven omwille van uw bekering (CGVS I, p.14).

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen over zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, over zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen.

Eerst en vooral legt u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u christen werd. Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 10.07.2020 dat u de elfde maand van 1396 (21 januari – 19 februari 2018) christen bent geworden, een datum die u in uw tweede gehoor bijstelt naar de elfde maand van 1395 (21 januari – 19 februari 2017) (CGVS I, p. 4; CGVS II, p.3), wat dus gelijkstaat met uw ontmoeting met G. (...) en uw droom in februari 2017. Wanneer u later gevraagd wordt sinds wanneer u zich christen voelt antwoordt u dat u zich sinds acht maanden echt christen voelt en vertelt u vervolgens over uw kerkgang in België (CGVS I, p. 14) wat overeenkomt met december 2019. Echter wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd wordt met deze verklaring en gevraagd wordt waarom u het risico zou nemen om huiskerkbijeenkomsten in Iran te organiseren indien u zich destijds nog geen echt christen voelde, suggereert u een misverstand en stelt u dat u in Iran uw hart al aan Jezus had gegeven en zich bekeerde in Iran (CGVS II, p. 15). Uw uitleg kan bovenstaande tegenstrijdigheid niet wegnemen. Aangezien het moment waarop men zich een nieuwe geloofsovertuiging aanmeent een ijkpunt is in het leven van een bekeerling schaden bovenstaande tegenstrijdigheden ernstig het geloof in uw daadwerkelijke bekering tot het christendom.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat u er niet in slaagde om uw bekeringstraject naar het christendom aannemelijk te maken. U legde in dit verband namelijk verschillende onaannemelijke en inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde u enerzijds dat uzelf, uw vrouw en uw familie heel religieuze moslims waren. Zo volgde u de islamitische wetgeving, bad u dagelijks op vaste tijdstippen, nam u deel aan de ramadan, nam u deel aan religieuze feesten, scheerde u zich niet met een mes en keek u niet naar vrouwen (CGVS II, p. 8). U verdedigde dan ook de islam toen u G. (...) ontmoette in Istanbul en lachte G. (...) uit toen hij over het christendom praatte (CGVS I, p. 9). Maar door een droom waarbij G. (...) u uit uw brandende hotelkamer redde wou u G. (...) terugzien en zo begon uw vriendschap met G. (...) die uiteindelijk leidde tot uw bekering (CGVS I, p. 9). Niet alleen is het opmerkelijk dat u een diepgelovig moslim van uw geloofsovertuiging pad afstapt en toenadering zoekt tot G. (...) en het christendom louter omwille van een droom, ook blijft u uiterst vaag over de wijze waarop G. (...) uw gewekte interesse in het christendom tot een bekering bewerkte. Zo beperkt u zich tot uitspraken zoals: 'Hij heeft mijn ogen geopend', 'hij had mijn hart aangetrokken', 'hij had een soort magnetische energie die mij nieuwsgierig maakte' en 'zo'n rustige, vriendelijke man, ik vroeg mij af hoe hij zo geworden is' (CGVS I, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt waarom die droom zoveel teweegbracht bij u, verklaart u dat de woorden uw hart hebben geraakt en u door Jezus Christus werd gekozen. U vertelt verder dat veel mensen die die woorden horen, dat hen niks doet, maar u luisterde naar uw hart, u werd wakker uit uw slaap en God schudde u wakker (CGVS II, p. 13). Dat u slechts op dermate oppervlakkige wijze kunt praten over hoe G. (...) en uw droom die u overtuigden de eerste stappen richting een bekering en een huiskerkdienst te organiseren, een erg risicovolle en illegale onderneming, is geenszins geloofwaardig. Uw onvermogen om op concrete wijze aan te geven hoe G. (...) erin slaagde om u als gelovige moslim tot het christendom aan te trekken staat in schril contrast met de snelheid waarmee u overtuigd raakte. Zoals hierboven reeds aangehaald stelt u dat u zich reeds in februari 2017 doorheen uw eerste contacten met G. (...) christen voelde (CGVS I, p. 4; CGVS II, p.3,15). Dat u uw geloofsovertuiging reeds na enkele ontmoetingen met G. (...) volledig verruilde voor het christendom is volstrekt ongeloofwaardig.

Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt naar uw motivatie tot bekering en hoe u de stap zette van gelovige moslim naar christen antwoordt u dat nadat u G. (...) leerde kennen u de beide godsdiensten vergeleken hebt en zag hoe verschillend ze waren. De ene vol bloed, dood en oorlog en de andere vol liefde, vriendschap en vergeving. U wijst erop dat al die beperkingen en regels van de islam niet aanwezig zijn in het christendom en dat het één en al liefde en goede dingen zijn (CGVS II, p. 8). Opnieuw verklaart u de beide boeken gelezen te hebben en zag zo dat u heel uw leven in onwetendheid leefde (CGVS II, p. 9). Wanneer u later gevraagd wordt waar in de Bijbel er bloed, dood en oorlog te vinden is, antwoordt u nergens en meent u dat er enkel overal over liefde gesproken wordt (CGVS II, p. 9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u de volledige Bijbel gelezen heeft, antwoordt u eerst ja, om dan terug te komen op uw woorden en uzelf te corrigeren dat u enkel het nieuwe testament gelezen heeft aangezien u een nieuwe gelovige bent (CGVS II, p. 9). Deze uitspraken zijn helemaal niet verenigbaar met uw eerdere verklaringen. Volgens uw verklaringen leerde u G. (...) kennen in februari 2017 en zowel op de DVZ als op het CGVS verklaarde u reeds vier jaar christen te zijn en zelfs ondertussen gedoopt te zijn. Bijgevolg kan u niet worden beschouwd als een nieuw gelovige en had u ruim de tijd om de Bijbel te bestuderen.

Hierbij aansluitend is het bevreemdend hoe u verschillende keren blijft aanhalen de beide boeken gelezen en de beide godsdiensten vergeleken te hebben om later uw woorden te moeten aanpassen en te verklaren dat u inderdaad de boeken niet gelezen hebt. Als vergoelijking werpt u op dat geen enkele andere moslim de volledige Koran gelezen heeft, dat uw kennis niet gebaseerd is op het lezen, maar

wel op wat u geleerd hebt. Op basis van wat G. (...) u vertelde over het christendom kon u de vergelijking maken (CGVS II, p. 13). Dit is niet ernstig. Het geloof in uw bekering wordt volledig onderuit gehaald doordat u moet toegeven dat de door uzelf aangereikte motivatie voor uw bekering, met name uw vergelijkende studie, niet of slechts in een afgezwakte vorm heeft plaats gevonden. Uw gebrek aan eigen studie is verder ook onverenigbaar met uw acties in Iran. Zo verklaart u de organisator te zijn van de huiskerkbijeenkomsten in uw woning. U nam daarmee niet alleen een groot risico, maar u betaalde ook voor de woningen en alle onkosten, zoals de vliegtickets en hotelovernachtingen van de andere medegelovigen (CGVS I, p. 5, 6, 11-14). Dusdanig is het erg merkwaardig dat u, vooraleer u de eerste keer een huiselijke bijeenkomst organiseert, u nauwelijks enige kennis had opgedaan over het christendom aangezien u pas drie maanden daarvoor G. (...) leerde kennen en uw opgedane kennis voornamelijk bestond uit de gesprekken die u tweemaal per maand in Turkije met G. (...) had. Dat u in een periode van slechts drie maanden de overstap van praktiserende moslim naar een zich sterk engagerend christen maakt, die zelf het risico neemt om een christelijke bijeenkomst bij uw thuis te organiseren is onaannemelijk. Deze vaststelling ondermijnt het geloofwaardige karakter van uw bekering.

Voorts kunnen ook uw verklaringen over G. (...) zelf niet overtuigen. Hoewel u beweert dat G. (...) u tot het christendom bekeerde doorheen persoonlijke gesprekken en u nadien nauw met G. (...) samenwerkte bij de organisatie van huiskerkbijeenkomsten blijft uw kennis van de persoon van G. (...) erg pover. Zo heeft u geen idee van de achternaam van G. (...) (CGVS I, p.10). Aangezien u verklaart dat u de verplaatsing van G. (...) betaalde en de hotels voor de deelnemers regelde is het weinig aannemelijk dat u de volledige naam van G. (...) niet zou kennen (CGVS II, p.15; CGVS I, p.12,13). Ook weet u niet of G. (...) een geboren of bekeerd christen was omdat u er niet naar wilde vragen (CGVS I, p.10,11). Dat u geen zicht kreeg op zijn eigen geloofsachtergrond gedurende uw bekeringsproces is weinig waarschijnlijk. Als u met enige verbazing gevraagd wordt of dit onderwerp dan nooit ter sprake kwam krabbelt u terug en meent u dat G. (...) u zei dat hij het geloof van zijn grootvader kreeg en dat hij van de Israëlieten afstamt (CGVS I p.11). Met deze uitspraak en met de verwijzingen naar zijn Armeense origine en het christelijk geloof van zijn moeder lijkt u erop te doelen dat G. (...) een geboren christen is (CGVS I, p.10,11,12; CGVS II, p.17). Vreemd genoeg beweert u later dan weer dat de vijftigjarige G. (...) al zo'n twintig jaar christen is (CGVS II, p.10; CGVS I, p.10). Dat u geen duidelijk zicht kunt bieden op de herkomst van de christelijke geloofsovertuiging bij G. (...) schaadt verder het geloof in uw voorstelling van deze persoon en de rol die hij speelde in uw bekering. Tenslotte bent u evenmin eenduidig over de problemen die G. (...) omwille van zijn geloof ondervond. Zo vertelt u in uw eerste onderhoud dat u zich herinnert dat G. (...) een keer aangehouden en veroordeeld werd tot een boete en zweepslagen omdat hij de Bijbel bij zich had (CGVS I, p.12). In uw tweede onderhoud opnieuw gevraagd of hij ooit problemen kende omwille van zijn religie zegt u dat u dat niet weet (CGVS II, p.17). U moet herinnerd worden aan uw eerdere uitspraak voor u erop kan inpikken maar u meent nu dat G. (...) er met smeergeld vanaf kwam. U verwijst zelfs expliciet naar het gegeven dat hij niet veroordeeld werd om uw eerste afwijkende antwoord te vergoelijken (CGVS II, p.17). Deze markante tegenstrijdigheid haalt verder het geloof in het bestaan van de persoon die u tot het christendom zou hebben gebracht onderuit.

Daarnaast legt u ook meerdere tegenstrijdige verklaringen af. In verband met de huiskerk die u organiseerde, verklaarde u op DVZ d.d. 19.02.2020 dat u één keer per week naar de huiskerk ging terwijl u op het CGVS d.d. 10.07.2020 en 21.08.2020 verklaarde dat er meestal twee vieringen per week werden georganiseerd (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 14). Verder verklaarde u ook deel te nemen aan de kerkdiensten op zondag in Turkije die begeleid waren door G. (...) (CGVS II, p. 10). Deze diensten gingen door in Istanbul, boven de wijk Aksaray en u reed mee naar de kerk met G. (...) (CGVS II, p. 11). Volgens u was de naam van die kerk 'de kerk van Iraniërs' of 'Rastakhiz' wat verrijzenis betekent (CGVS II, p. 11). Wanneer er meer informatie gevraagd wordt over deze kerk aangezien de protection officer deze kerk niet terug vindt, dan blijkt het plots een groepje te zijn op de applicatie Telegram en komt u terug op uw woorden en corrigeert u zichzelf opnieuw door te zeggen dat u nooit zei dat de naam van de kerk is. (CGVS II, p. 11). Uiteindelijk verklaart u dat u twee keer naar de kerk ging in Turkije (CGVS II, p. 11). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan het geloof in uw oprechte toetreding tot het christendom.

Op basis van het geheel van hierboven aangehaalde argumenten moet er besloten worden dat er aan uw bekering tot het christendom in Iran geen geloof kan worden gehecht. Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht ondermijnt bovendien volledig het geloof in uw oprecht religieus engagement na aankomst in België, ter staving waarvan u twee attesten van 'The City of the Living God' in Turnhout neerlegt en een doopcertificaat. Gezien dit kerkbezoek een voortzetting is van uw ongeloofwaardige bekering in Iran moet er besloten worden dat u omwille van opportunistische redenen en niet vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerk. Dat u regelmatig naar de kerk gaat en er gedoopt bent toont op zich immers de oprechtheid van uw bekering

niet aan, noch kan er aangenomen worden dat u louter omwille van uw kerkgang in België als bekeerling zult beschouwd worden bij terugkeer naar Iran. Volledigheidshalve moet er nog verwezen worden naar de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Daarnaast moet ook opgemerkt worden dat u meer dan een jaar in Duitsland verbleef en u in die periode niet naar een kerk of viering ging omdat u volgens uw verklaringen daar mentaal niet tot in staat toe was (CGVS I, p. 14). Ook tijdens het tweede persoonlijke onderhoud wordt u gevraagd waarom u geen toegang tot een kerk zocht aangezien u 45 dagen in Turkije, een maand in Griekenland, 6 maanden in Servië en meer dan een jaar in Duitsland verbleef. In uw antwoord stapt u af van uw eerdere verklaring en verklaart u toch naar de Iraanse kerk te zijn geweest in Duitsland in Halberstadt (CGVS II, p. 19). Als u op de tegenstrijdigheid in uw verklaringen gewezen wordt past u uw verklaring uiteindelijk opnieuw aan en zegt u dat het geen kerk was, maar dat u in het opvangcentrum met andere Iraniërs bijeenkwam en iemand preekte over het christendom (CGVS II, p. 19). Aangezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd werd of u in Duitsland naar de kerk of naar vieringen ging kan uw laatste aanpassing de tegenstrijdigheid niet uitwissen. De vaststelling dat sterk afwijkende verklaringen over uw religieuze beleving in Duitsland laat optekenen doet het geloof in uw daadwerkelijke bekering verder afbrokkelen.

Aangezien er aan uw bekering en interesse voor het christendom geen enkel geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen in Iran ten gevolge van uw bekering. Bovendien kalven verschillende andere vaststellingen het geloof in de vervolgingsfeiten zelf af. Zo legt u incoherente verklaringen af over de manier hoe u op de hoogte gebracht werd van de inval. Zo verklaarde u bij de DVZ d.d. 19.02.2020 dat M. (...), iemand die ook regelmatig naar de viering kwam, u opbelde en zei dat G. (...) gearresteerd werd (CGVS Vragenlijst vraag 3.5). Op het CGVS verklaart u d.d. 10.07.2020 echter dat M.K. (...), de zoon van de eigenaar van het pand dat u huurde u opbelde en vroeg wat er aan de hand is aangezien de autoriteiten het pand waren binnengevallen (CGVS I, p. 14). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze inconsistentie antwoordt u opnieuw met een inconsistentie, namelijk dat de tolk, een Afghaan, u verkeerd moet verstaan hebben bij het eerste interview en dat u een kopie heeft van uw verklaring en dat daar geen M. (...) in staat (CGVS I, p. 14). Tijdens het afsluiten komt u terug op uw verklaring en antwoordt u dat u misschien M. (...) kan gezegd hebben aangezien R. (...), die ook naar de bijeenkomsten kwam, eigenlijk als bijnaam M. (...) heeft en hij u ook heeft gebeld (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verandert u uw verklaring opnieuw en verklaart u dat R. (...), die als bijnaam zowel M. (...) als H. (...) heeft, u eerst belde om u te informeren over de inval en M.K. (...) daarna belde (CGVS II, p. 16). Een louter wijzigen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Zoals hierboven aangehaald, verwees u tijdens uw eerste onderhoud dat het wel een fout moest zijn van de tolk en dat u op de kopie van uw verklaring geen M. (...) staat en dat M.K. (...) u belde.

Ook over de arrestatie van uw echtgenote ten gevolge van uw bekering legt u geen overtuigende verklaringen af. Zo voert u verschillende versies aan betreffende uw vrouw haar arrestatie. Zo verklaarde u op de DVZ d.d. 02.07.2019 dat uw vrouw in de gevangenis in de buurt van Teheran, dicht bij Varamin, al voor meer dan 8 maanden zit opgesloten (DVZ Verklaring, vraag 15a). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u evenwel dat uw vrouw twee dagen nadat u Iran verliet op 8 juli 2017 werd aangehouden en in voorhechtenis werd geplaatst (CGVS I, p. 5). U beweert dan dat uw vrouw 4 tot 5 keer werd opgeroepen (CGVS I, p. 7). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat uw vrouw 4 tot 5 maanden in de gevangenis heeft gezeten, verspreid over verschillende periodes (CGVS II, p. 4). Dat u ook over de arrestatie van uw vrouw tegenstrijdig bent ondermijnt verder het geloof in uw vervolgingsfeiten.

De neergelegde stukken zelf bevestigen deze beoordeling. Zo staat onderaan het eerste document dat u voorlegt als bewijs van haar arrestatie een website: www.TehranPrisons.com, wat geen legitieme website blijkt te zijn. Wanneer u met deze opmerking geconfronteerd wordt beweert u geheel naast de kwestie dat “.com” naar een plaats verwijst waarmee u geen verklaring aanreikt en besluit u om andere documenten door te sturen in verband met de aanhouding van uw vrouw (CGVS II, p. 20). Nochtans werd u eerder al gevraagd of u nog andere documenten wou voorleggen ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming waar op u toen “nee” antwoordde (CGVS II, p. 8). Één van de nieuwe documenten die na uw tweede persoonlijk onderhoud werden doorgestuurd hebben plots een andere website: www.TehranPrisons.ir. Hierdoor worden toch wel een aantal vraagtekens geplaatst bij de documenten die u voorlegt.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige informatie geeft betreffende uw paspoort en reisweg. U verklaarde op de DVZ (vragenlijst, vraag 28) d.d. 02.07.2019 dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort. Terwijl u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud d.d. 10.07.2020 verklaart dat u wel in het bezit was van een paspoort en u uw paspoort gebruikte om de grens met Armenië over te steken (CGVS I, p. 5). U voegt eraan toe dat uw paspoort in beslag is genomen door de smokkelaar in Turkije en u vermoedt dat het in 70 à 80 stukken gescheurd in een vuilnisbak in Turkije ligt (CGVS I, p. 7). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw paspoort doet sterk vermoeden dat u dit stuk wilt achterhouden omdat het informatie bevat die strijdig is aan uw verklaringen. Daarnaast verklaarde u ook bij DVZ d.d. 02.07.2019 (Vraag 37) dat u 45 dagen in Turkije verbleef bij de smokkelaar terwijl tijdens het persoonlijk onderhoud op 10.07.2020 blijkt dat u 45 dagen bij B. (...), uw vriend die in Turkije woont, verbleef. Ook deze vaststellingen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige voorgelegde documenten die nog niet eerder werden besproken wijzigen voorgaande conclusie niet. Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door een kopie van uw shenasnameh en een kopie van uw rijbewijs, staat immers niet ter discussie. In verband met de stukken over de arrestatie van uw echtgenote moet er vooreerst vastgesteld worden dat u slechts kopieën neerlegt waardoor de authenticiteit van de documenten niet nagegaan kan worden. Bovendien hebben documenten slechts het vermogen om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Tenslotte moet er nog gewezen worden op de toegevoegde informatie dat valse juridische stukken in Iran tegen betaling te verkrijgen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de: “Schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redgelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht.”

Waar hem tegenstrijdige verklaringen worden verweten omtrent het ogenblik waarop hij christen werd, voert verzoeker aan:

“Het dient te worden bepaald dat het verschillende en moeilijk te begrijpen concepten volgens de culturen zijn. Zich bekeren, zich christen voelen, als een christen leven... er zijn nuances. Deze nuances werden door Verwerende partij niet in aanmerking genomen.

Eerst en vooral is het in de 11de maand van 1395 dat hij christen is geworden : een bekering zonder dat er sprake van doop was (die later in België zal komen). Het is niet de 11de maand van 1396.

Hij heeft zich bekeerd toen hij G. (...) heeft ontmoet, ter gelegenheid van de ontmoetingen, besprekingen en vooral de droom die hij heeft gehad. De vergissing over het jaar (1395 en 1396) is een gewone vergissing waarmee geen rekening moet worden gehouden. Meerdere jaren gingen voorbij. Verzoeker heeft een lange en moeilijke reis meegemaakt. Thans leeft hij in een cultuur met een andere kalender. Hij was de draad over het jaar kwijtgeraakt, zonder meer.

Bij de vraag wanneer hij zich christen voelt antwoordt hij « sinds 8 maanden », te weten op het moment dat hij naar de kerk in België ging.

Voor hem betekent de vraag « Op welk moment voelde u christen ? » op welk moment hebt u vrij als christen kunnen leven, op welk moment hebt u uzelf toestemming gegeven om christen te zijn ? »

De vraag van de bekering was reeds gesteld. Hij antwoordde op een andere vraag.

Voor hem voelt hij zich volledig christen toen hij zijn geloof in de kerk mag oefenen, ongehinderd, zonder verborgen te blijven en met alle bijbehorende rites. Voor hem begint de echte religieuze praktijk in België. Zo voelt hij zich.

In Iran ontmoetten enkelen zich stiekem, in een huis, om passages uit de Bijbel te lezen, gefotocopieerd in het geheim door een printer.

*Het is het begin van zijn christelijke avontuur, moeilijke en beangstigende. Dit komt met zijn bekering overeen maar zijn gevoel van volledigheid als christen begint enkel toen hij een christen als de anderen is geworden, in een kerk, met rites, lezen, vriendschap in alle vrijheid....
Dit moment heeft hij het enkel in België meegemaakt. Daar is niets tegenstrijdig aan."*

Met betrekking tot zijn bekeringstraject, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker bepaalt dat hij in een conservatieve islamitische gezinsstructuur leefde en dat zijn gedachten en zijn manier van denken met deze van zijn familie overeenkwamen. Hij dacht niet. Hij deed zoals het hem werd verteld te doen. Het leek hem normaal. Er was geen reden om het vanzelfsprekende in twijfel te trekken.

Wanneer hij vriendschapsbanden met G. (...) heeft opgebouwd begon hij alles anders te beschouwen, uit de benauwende toestand op culturele en gezinsvlak te komen. De droom is een ontsteker. In de Iraanse cultuur zijn de dromen zeer belangrijk. Zij kunnen beslissingen, soms brutaal, soms onverwacht, veroorzaken.

Dit is wat er voor Verzoeker is gebeurd. Zijn droom is een cruciaal element in zijn bekeringsproces. Zijn bekering was zeker langer zijn geweest als er deze droom niet was geweest."

Aangaande de aan hem verweten tegenstrijdigheden omtrent en het aan hem verweten gebrek aan kennis van de bijbel, geeft verzoeker aan:

"Eerst en vooral wijst Verzoeker erop dat hij in Iran met de andere leden van zijn groep passages, uittreksels uit de Bijbel las. Hij had geen volledig exemplaar.

Dit gebeurde 1 of 2 keer per week.

Anderzijds, als er 4 jaar tussen zijn bekering en nu zijn, dient er rekening te worden gehouden met het feit dat hij sinds meer dan anderhalf jaar op de wegen van ballingschap was. Hij is door Italië en Duitsland gegaan. In Duitsland was hij onder het juk van een procedure « Dublin » voor Italië. Hij vreesde een terugkeer naar Italië. Hij was angstig en depressief. Hij was niet in staat om het minste initiatief te nemen. Hij was teneergeslagen.

Gedurende deze periode heeft hij dus geen christelijke gemeenschap gezocht.

Wanneer hij zich in België heeft gevestigd heeft hij een christelijke kerk gezocht en heeft deze gevonden...

Vanaf dit moment heeft hij zijn activiteit van praktizerend christen hervat.

Tenslotte, is het feit christen te zijn te beperken tot het volledig lezen van de Bijbel irrelevant en verrassend.

Men vraagt niet zoveel aan de Belgen..."

Verzoeker vestigt voorts de aandacht op de neergelegde documenten inzake zijn kerkgang in Turnhout. Dienaangaande voert hij aan:

"Er is geen reden om deze af te wijzen. Verzoeker heeft hierboven op de argumentatie van de tegenpartij geantwoord.

Hij is in een kerk van christenen verwelkomd. De eredienst gebeurt in farsi. Dit komt volledig overeen met de verwachtingen van Verzoeker."

Vervolgens gaat verzoeker in op de motivering inzake zijn (gebrek aan) kerkbezoek in Duitsland. In dit kader betoogt hij als volgt:

"Eerst en vooral heeft Verzoeker bevestigd dat hij in Duitsland op psychologisch vlak zich niet goed voelde.

Hij had donkere tijden in Turkije, Griekenland, Servië en Italië meegemaakt. Toen hij in Duitsland kwam werd het hem aangekondigd dat hij riskeerde naar Italië op basis van het Verdrag van « Dublin » te worden teruggestuurd.

Verzoeker deprimeerde. Hij bleef maar denken aan wat hij in Iran had doorgemaakt alsook tijdens zijn reis (betreurenswaardige levensomstandigheden, gewelddaden, vernederingen,...). Hij was verlamd door de angst naar Italië te worden teruggestuurd.

Hij heeft dus geen stappen ondernomen om een kerk te vinden. Hij heeft enkel deelgenomen aan een bijeenkomst van Iraniërs."

Voorts stelt verzoeker, betreffende de problemen van zijn vrouw:

"Over de vervolgingen en aanhoudingen van zijn vrouw had Verzoeker een volledig dossier bij zijn gehoren neergelegd.

Het blijkt dat dit dossier zelfs niet door het CGVS werd bekeken.

Dit dossier omvat de processtukken : het vonnis tot veroordeling dd. 06.05.2019, het attest van het algemeen bestuur van gevangenen in Teheran gedateerd van 29.05.2019, de attesten van aanhouding dd. 28.05.2019, het verzoek om vrijlating dd. 07.12.2019.

Het dossier omvat ook het visitekaartje en de brief van zijn advocaat A.H. (...).

Chronologisch heeft Mevr. F.B.T. (...) een vonnis op 06.05.2019 gehad. Zij werd op 28.05.2019 aangehouden en op 29.05.2019 in gevangenis gezet. Haar advocaat heeft een verzoek op 23.06.2019 ingesteld en dan 6 maanden later een verzoek om vrijlating."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.4. Verzoeker brengt bij aanvullende nota van 23 april 2021 volgende stukken bij:

Stuk 3: een attest van zijn Iraanse Raadsman

Stuk 4: een akte van overbrenging van zijn echtgenote

Stuk 5: een aanhoudingsbewijs van zijn echtgenote

Stuk 6: een beslissing tot bepaling van borg

Stuk 7: een bevestiging van vrijlating van zijn echtgenote.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Evenmin geeft verzoeker aan welke bepaling(en) van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou(den) zijn geschonden. Voorts werkt hij niet uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar wordt vastgesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze in het geheel niet aanvecht of betwist en te meer nu verzoeker in zijn vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die zijn deelname aan de procedure internationale

bescherming en het vertellen van zijn relaas konden bemoeilijken, onverminderd gelden. Zij luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit het medisch attest d.d. 03.07.2020 dat u neerlegt en uit uw verklaringen blijkt dat u in behandeling bent bij een psycholoog in het UZ Brussel (CGVS I p, 14). Uit uw verklaring dat u omwille van depressie in behandeling bent noch uit het voorgelegde document dat enkel stelt dat u in behandeling bent blijkt echter dat u omwille van uw medische toestand niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u omwille van uw gezondheidssituatie niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien heeft het onderhoud op normale wijze plaats gevonden en werden er geen problemen vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier). Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich voor uw medische situatie bijkomstige steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Volledigheidshalve kan in het kader van het voorgaande overigens nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat de eventuele, voormelde medische problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Verzoeker stelt zijn land te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het gegeven dat hij zich zou hebben bekeerd tot het christendom.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn voormelde vrees en de hieruit voortgesproten nood aan internationale bescherming danig worden ondermijnd doordat verzoeker manifest tegenstrijdige en derhalve leugenachtige verklaringen aflegde over zijn paspoort en zijn reis naar België en nalaat het voormelde paspoort neer te leggen. Verzoeker laat de bestreden beslissing in dit kader volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige informatie geeft betreffende uw paspoort en reisweg. U verklaarde op de DVZ (vragenlijst, vraag 28) d.d. 02.07.2019 dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort. Terwijl u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud d.d. 10.07.2020 verklaart dat u wel in het bezit was van een paspoort en u uw paspoort gebruikte om de grens met Armenië over te steken (CGVS I, p. 5). U voegt eraan toe dat uw paspoort in beslag is genomen door de smokkelaar in Turkije en u vermoedt dat het in 70 à 80 stukken gescheurd in een vuilnisbak in Turkije ligt (CGVS I, p. 7). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw paspoort doet sterk vermoeden dat u dit stuk wilt achterhouden omdat het informatie bevat die strijdig is aan uw verklaringen. Daarnaast verklaarde u ook bij DVZ d.d. 02.07.2019 (Vraag 37) dat u 45 dagen in Turkije verbleef bij de smokkelaar terwijl tijdens

het persoonlijk onderhoud op 10.07.2020 blijkt dat u 45 dagen bij B. (...), uw vriend die in Turkije woont, verbleef. Ook deze vaststellingen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd overeind.

Van verzoeker kan, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, voorts verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen.

Eerst en vooral legt u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u christen werd. Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 10.07.2020 dat u de elfde maand van 1396 (21 januari – 19 februari 2018) christen bent geworden, een datum die u in uw tweede gehoor bijstelt naar de elfde maand van 1395 (21 januari – 19 februari 2017) (CGVS I, p. 4; CGVS II, p.3), wat dus gelijkstaat met uw ontmoeting met G. (...) en uw droom in februari 2017. Wanneer u later gevraagd wordt sinds wanneer u zich christen voelt antwoordt u dat u zich sinds acht maanden echt christen voelt en vertelt u vervolgens over uw kerkgang in België (CGVS I, p. 14) wat overeenkomt met december 2019. Echter wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd wordt met deze verklaring en gevraagd wordt waarom u het risico zou nemen om huiskerkbijeenkomsten in Iran te organiseren indien u zich destijds nog geen echt christen voelde, suggereert u een misverstand en stelt u dat u in Iran uw hart al aan Jezus had gegeven en zich bekeerde in Iran (CGVS II, p. 15). Uw uitleg kan bovenstaande tegenstrijdigheid niet wegnemen. Aangezien het moment waarop men zich een nieuwe geloofsovertuiging aanmeet een ijkpunt is in het leven van een bekeerling schaden bovenstaande tegenstrijdigheden ernstig het geloof in uw daadwerkelijke bekering tot het christendom.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Dat hij zich inzake het jaartal ten gevolge van het tijdsverloop, zijn reis en zijn aanwezigheid in Europa zou hebben vergist, betreft een blote, *post factum* geuite bewering die bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Vooreerst gaf verzoeker in het kader van de voormelde vraagstelling niet aan dat hij ten gevolge hiervan moeite had met de jaartallen doch antwoordde hij steevast eenduidig op de gestelde vragen. Het tijdsverloop sedert de feiten en de ondernomen reis kunnen de gedane vaststellingen hoe dan ook niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen en bekering een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Dat verzoeker zich omtrent een dermate essentieel gegeven als het jaar waarin hij zich zou hebben bekeerd zou hebben vergist, is dan ook niet aannemelijk.

Voor het overige zijn verzoekers voormelde verklaringen verder duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten deze geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker hieraan *post factum* tracht aan te brengen in het voorliggende verzoekschrift. Uit deze verklaringen blijkt genoegzaam dat verzoeker niet bij machte was om op een consistente, coherente en geloofwaardige wijze aan te geven sedert wanneer hij zichzelf als christen beschouwde. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd hem in duidelijke en niet mis te verstane bewoordingen gevraagd sinds wanneer hij zich christen voelde, waarop hij aangaf dat dit slechts sedert acht maanden en sedert zijn kerkgang in België was. Geconfronteerd met de vaststelling dat gelet op deze verklaring zijn handelingen in Iran geloofwaardigheid ontbeerden, wijzigde hij deze verklaring tijdens het tweede persoonlijk onderhoud en beweerde hij dat hij reeds in Iran zijn hart aan Jezus had gegeven en zich had bekeerd. Dat verzoeker kennelijk niet bij machte bleek om op een duidelijke, doorleefde, precieze, consistente en coherente

wijze aan te geven sedert wanneer hij zichzelf als christen beschouwde, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde bekering.

Aangaande verzoekers voorgehouden bekering, wordt in de bestreden beslissing daarenboven terecht gesteld:

“Bovendien dient vastgesteld te worden dat u er niet in slaagde om uw bekeringstraject naar het christendom aannemelijk te maken. U legde in dit verband namelijk verschillende onaannemelijke en inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde u enerzijds dat uzelf, uw vrouw en uw familie heel religieuze moslims waren. Zo volgde u de islamitische wetgeving, bad u dagelijks op vaste tijdstippen, nam u deel aan de ramadan, nam u deel aan religieuze feesten, scheerde u zich niet met een mes en keek u niet naar vrouwen (CGVS II, p. 8). U verdedigde dan ook de islam toen u G. (...) ontmoette in Istanbul en lachte G. (...) uit toen hij over het christendom praatte (CGVS I, p. 9). Maar door een droom waarbij G. (...) u uit uw brandende hotelkamer redde wou u G. (...) terugzien en zo begon uw vriendschap met G. (...) die uiteindelijk leidde tot uw bekering (CGVS I, p. 9). Niet alleen is het opmerkelijk dat u een diepgelovig moslim van uw geloofsovertuiging pad afstapt en toenadering zoekt tot G. (...) en het christendom louter omwille van een droom, ook blijft u uiterst vaag over de wijze waarop G. (...) uw gewekte interesse in het christendom tot een bekering bewerkte. Zo beperkt u zich tot uitspraken zoals: ‘Hij heeft mijn ogen geopend’, ‘hij had mijn hart aangetrokken’, ‘hij had een soort magnetische energie die mij nieuwsgierig maakte’ en ‘zo’n rustige, vriendelijke man, ik vroeg mij af hoe hij zo geworden is’ (CGVS I, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt waarom die droom zoveel teweegbracht bij u, verklaart u dat de woorden uw hart hebben geraakt en u door Jezus Christus werd gekozen. U vertelt verder dat veel mensen die die woorden horen, dat hen niks doet, maar u luisterde naar uw hart, u werd wakker uit uw slaap en God schudde u wakker (CGVS II, p. 13). Dat u slechts op dermate oppervlakkige wijze kunt praten over hoe G. (...) en uw droom die u overtuigden de eerste stappen richting een bekering en een huiskerkdienst te organiseren, een erg risicovolle en illegale onderneming, is geenszins geloofwaardig. Uw onvermogen om op concrete wijze aan te geven hoe G. (...) erin slaagde om u als gelovige moslim tot het christendom aan te trekken staat in schril contrast met de snelheid waarmee u overtuigd raakte. Zoals hierboven reeds aangehaald stelt u dat u zich reeds in februari 2017 doorheen uw eerste contacten met G. (...) christen voelde (CGVS I, p. 4; CGVS II, p.3,15). Dat u uw geloofsovertuiging reeds na enkele ontmoetingen met G. (...) volledig verruilde voor het christendom is volstrekt ongeloofwaardig.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij komt in het kader van het voorgaande immers niet verder dan een loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen en tot de boude, ongefundeerde en niet-gestaafde bewering dat dromen in Iran zeer belangrijk zouden zijn en radicale en onverwachte beslissingen kunnen veroorzaken. Gezien verzoeker deze bewering niet staaft en eerder en in het kader van de voormelde vraagstelling niet aanhaalde, kan hij hiermee bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan de vaststelling dat hij uiterst vage verklaringen aflegde over en bijgevolg niet bij machte bleek om een verklaring te bieden voor het gegeven dat de droom in kwestie zoveel bij hem teweeg bracht en hem ertoe aanzette om de islam, die hij voordien net als zijn familie en zijn vrouw strikt opvolgde en bovendien verdedigde tegenover G., plotsklaps en snel af te wijzen.

Eveneens verklaart verzoeker met de in het verzoekschrift aangevoerde uitleg niet waarom hij dermate vaag bleef over de wijze waarop en niet concreet kon aangeven hoe G. zijn gewekte interesse in het christendom tot een bekering zou hebben bewerkte.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt naar uw motivatie tot bekering en hoe u de stap zette van gelovige moslim naar christen antwoordt u dat nadat u G. (...) leerde kennen u de beide godsdiensten vergeleken hebt en zag hoe verschillend ze waren. De ene vol bloed, dood en oorlog en de andere vol liefde, vriendschap en vergeving. U wijst erop dat al die beperkingen en regels van de islam niet aanwezig zijn in het christendom en dat het één en al liefde en goede dingen zijn (CGVS II, p. 8). Opnieuw verklaart u de beide boeken gelezen te hebben en zag zo dat u heel uw leven in onwetendheid leefde (CGVS II, p. 9). Wanneer u later gevraagd wordt waar in de Bijbel er bloed, dood en oorlog te vinden is, antwoordt u nergens en meent u dat er enkel overal over liefde gesproken wordt (CGVS II, p. 9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u de volledige Bijbel gelezen heeft, antwoordt u eerst ja, om dan terug te komen op uw woorden en uzelf te corrigeren dat u enkel het nieuwe testament gelezen heeft aangezien u een nieuwe gelovige bent (CGVS II, p. 9). Deze uitspraken zijn helemaal niet verenigbaar met uw eerdere verklaringen. Volgens uw verklaringen leerde u G. (...) kennen in februari 2017 en zowel op de DVZ als op het CGVS verklaarde u reeds vier jaar christen te zijn en zelfs ondertussen gedoopt te zijn. Bijgevolg kan u niet worden beschouwd als een nieuw gelovige en had u ruim de tijd om de Bijbel te bestuderen.

Hierbij aansluitend is het bevreemdend hoe u verschillende keren blijft aanhalen de beide boeken gelezen en de beide godsdiensten vergeleken te hebben om later uw woorden te moeten aanpassen en te verklaren dat u inderdaad de boeken niet gelezen hebt. Als vergoelijking werpt u op dat geen enkele andere moslim de volledige Koran gelezen heeft, dat uw kennis niet gebaseerd is op het lezen, maar wel op wat u geleerd hebt. Op basis van wat G. (...) u vertelde over het christendom kon u de vergelijking maken (CGVS II, p. 13). Dit is niet ernstig. Het geloof in uw bekering wordt volledig onderuit gehaald doordat u moet toegeven dat de door uzelf aangereikte motivatie voor uw bekering, met name uw vergelijkende studie, niet of slechts in een afgezwakte vorm heeft plaats gevonden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Met de eenvoudige bewering dat hij, dit in Iran en met de leden van zijn groep, uittreksels uit doch niet de volledige bijbel las, biedt hij namelijk geenszins een verklaring voor en doet hij op generlei wijze afbreuk aan zijn voormelde, apert uiteenlopende verklaringen. Evenmin kan hij hiervoor een verklaring bieden of hieraan afbreuk doen met zijn verwijzing naar het tijdsverloop sedert de gebeurtenissen en naar de moeilijke omstandigheden in Italië en Duitsland ten gevolge waarvan hij daar geen bijbel zou hebben kunnen lezen. Uit verzoekers voormelde verklaringen, afgelegd bij het CGVS, blijkt duidelijk en genoegzaam dat hij, hoewel hij initieel stellig en meermaals aangaf dat zijn bekering was ingegeven vanuit en werd gesterkt door een vergelijkende studie tussen het christendom en de islam en dat hij in dit kader zowel de volledige bijbel als de koran had gelezen, hierop nadien diende terug te komen, zijn verklaringen op gevoelige wijze diende bij te stellen, diende toe te geven dat hij geen van beide boeken (volledig) had gelezen en aldus hoogstens een bijzonder beperkte vergelijkende studie zou hebben gedaan. Tekenend in dit kader is overigens de vaststelling dat verzoeker, dit op geheel ondoorleefde, ondoordachte en ongenueanceerde wijze, poneerde dat de islam vol bloed, dood en oorlog zat terwijl er in het christendom enkel liefde en goede dingen zijn. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige, uiteenlopende en onaannemelijke verklaringen aflegde over de vermeende vergelijkende studie ten grondslag van zijn bekering, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde bekering.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gesteld:

“Uw gebrek aan eigen studie is verder ook onverenigbaar met uw acties in Iran. Zo verklaart u de organisator te zijn van de huiskerkbijeenkomsten in uw woning. U nam daarmee niet alleen een groot risico, maar u betaalde ook voor de woningen en alle onkosten, zoals de vliegtickets en hotelovernachtingen van de andere medegelovigen (CGVS I, p. 5, 6, 11-14). Dusdanig is het erg merkwaardig dat u, vooraleer u de eerste keer een huiselijke bijeenkomst organiseert, u nauwelijks enige kennis had opgedaan over het christendom aangezien u pas drie maanden daarvoor G. (...) leerde kennen en uw opgedane kennis voornamelijk bestond uit de gesprekken die u tweemaal per maand in Turkije met G. (...) had. Dat u in een periode van slechts drie maanden de overstap van praktiserende moslim naar een zich sterk engagerend christen maakt, die zelf het risico neemt om een christelijke bijeenkomst bij uw thuis te organiseren is onaannemelijk. Deze vaststelling ondermijnt het geloofwaardige karakter van uw bekering.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven, dit gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, in het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Voorts kunnen ook uw verklaringen over G. (...) zelf niet overtuigen. Hoewel u beweert dat G. (...) u tot het christendom bekeerde doorheen persoonlijke gesprekken en u nadien nauw met G. (...) samenwerkte bij de organisatie van huiskerkbijeenkomsten blijft uw kennis van de persoon van G. (...) erg pover. Zo heeft u geen idee van de achternaam van G. (...) (CGVS I, p.10). Aangezien u verklaart dat u de verplaatsing van G. (...) betaalde en de hotels voor de deelnemers regelde is het weinig aannemelijk dat u de volledige naam van G. (...) niet zou kennen (CGVS II, p.15; CGVS I, p.12,13). Ook weet u niet of G. (...) een geboren of bekeerd christen was omdat u er niet naar wilde vragen (CGVS I, p.10,11). Dat u geen zicht kreeg op zijn eigen geloofsachtergrond gedurende uw bekeringsproces is weinig waarschijnlijk. Als u met enige verbazing gevraagd wordt of dit onderwerp dan nooit ter sprake kwam krabbelt u terug en meent u dat G. (...) u zei dat hij het geloof van zijn grootvader kreeg en dat hij van de Israëlieten afstamt (CGVS I p.11). Met deze uitspraak en met de verwijzingen naar zijn Armeense origine en het christelijk geloof van zijn moeder lijkt u erop te doelen dat G. (...) een geboren christen is (CGVS I, p.10,11,12; CGVS II, p.17). Vreemd genoeg beweert u later dan weer dat de vijftigjarige G. (...) al zo'n twintig jaar christen is (CGVS II, p.10; CGVS I, p.10). Dat u geen duidelijk zicht kunt bieden op de herkomst van de christelijke geloofsovertuiging bij G. (...) schaadt verder het geloof in uw voorstelling van deze persoon en de rol die hij speelde in uw bekering. Tenslotte bent u evenmin eenduidig over de problemen die G. (...) omwille van zijn geloof ondervond. Zo vertelt u in uw

eerste onderhoud dat u zich herinnert dat G. (...) een keer aangehouden en veroordeeld werd tot een boete en zweepslagen omdat hij de Bijbel bij zich had (CGVS I, p.12). In uw tweede onderhoud opnieuw gevraagd of hij ooit problemen kende omwille van zijn religie zegt u dat u dat niet weet (CGVS II, p.17). U moet herinnerd worden aan uw eerdere uitspraak voor u erop kan inpikken maar u meent nu dat G. (...) er met smeergeld vanaf kwam. U verwijst zelfs expliciet naar het gegeven dat hij niet veroordeeld werd om uw eerste afwijkende antwoord te vergoelijken (CGVS II, p.17). Deze markante tegenstrijdigheid haalt verder het geloof in het bestaan van de persoon die u tot het christendom zou hebben gebracht onderuit.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

“Daarnaast legt u ook meerdere tegenstrijdige verklaringen af. In verband met de huiskerk die u organiseerde, verklaarde u op DVZ d.d. 19.02.2020 dat u één keer per week naar de huiskerk ging terwijl u op het CGVS d.d. 10.07.2020 en 21.08.2020 verklaarde dat er meestal twee vieringen per week werden georganiseerd (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 14). Verder verklaarde u ook deel te nemen aan de kerkdiensten op zondag in Turkije die begeleid waren door G. (...) (CGVS II, p. 10). Deze diensten gingen door in Istanbul, boven de wijk Aksaray en u reed mee naar de kerk met G. (...) (CGVS II, p. 11). Volgens u was de naam van die kerk ‘de kerk van Iraniërs’ of ‘Rastakhiz’ wat verrijzenis betekent (CGVS II, p. 11). Wanneer er meer informatie gevraagd wordt over deze kerk aangezien de protection officer deze kerk niet terug vindt, dan blijkt het plots een groepje te zijn op de applicatie Telegram en komt u terug op uw woorden en corrigeert u zichzelf opnieuw door te zeggen dat u nooit zei dat de naam van de kerk is. (CGVS II, p. 11). Uiteindelijk verklaart u dat u twee keer naar de kerk ging in Turkije (CGVS II, p. 11). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan het geloof in uw oprechte toetreding tot het christendom.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Door in het verzoekschrift eenvoudigweg aan te geven dat de ontmoetingen met de leden van de huiskerk in Iran “1 of 2 keer per week” plaatsvonden, heft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheid dienaangaande niet op. In dit geval kon immers worden aangenomen dat verzoeker dit zowel bij de DVZ als bij het CGVS op deze wijze zou hebben aangegeven, in plaats van aldaar tegenstrijdige verklaringen af te leggen en in dit kader bij de DVZ aan te geven dat hij één keer per week naar de huiskerk ging en bij het CGVS te verklaren dat er meestal twee vieringen per week waren. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zowel verzoekers beweerde bekering tot het christendom in Iran als de hieruit voortgesproten problemen en concrete vrees voor vervolging.

De geloofwaardigheid van deze problemen en vrees wordt daarenboven nog verder ondermijnd doordat verzoeker hierover een veelheid aan incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegde en ter staving van deze problemen bedenkelijke stukken neerlegde. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Aangezien er aan uw bekering en interesse voor het christendom geen enkel geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen in Iran ten gevolge van uw bekering. Bovendien kalven verschillende andere vaststellingen het geloof in de vervolgingsfeiten zelf af. Zo legt u incoherente verklaringen af over de manier hoe u op de hoogte gebracht werd van de inval. Zo verklaarde u bij de DVZ d.d. 19.02.2020 dat M. (...), iemand die ook regelmatig naar de viering kwam, u opbelde en zei dat G. (...) gearresteerd werd (CGVS Vragenlijst vraag 3.5). Op het CGVS verklaart u d.d. 10.07.2020 echter dat M.K. (...), de zoon van de eigenaar van het pand dat u huurde u opbelde en vroeg wat er aan de hand is aangezien de autoriteiten het pand waren binnengevallen (CGVS I, p. 14). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze inconsistentie antwoordt u opnieuw met een inconsistentie, namelijk dat de tolk, een Afghaan, u verkeerd moet verstaan hebben bij het eerste interview en dat u een kopie heeft van uw verklaring en dat daar geen M. (...) in staat (CGVS I, p. 14). Tijdens het afsluiten komt u terug op uw verklaring en antwoordt u dat u misschien M. (...) kan gezegd hebben aangezien R. (...), die ook naar de bijeenkomsten kwam, eigenlijk als bijnaam M. (...) heeft en hij u ook heeft gebeld (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verandert u uw verklaring opnieuw en verklaart u dat R. (...), die als bijnaam zowel M. (...) als H. (...) heeft, u eerst belde om u te informeren over de inval en M.K. (...) daarna belde (CGVS II, p. 16). Een louter wijzigen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Zoals hierboven aangehaald, verwees u tijdens uw eerste onderhoud dat het wel een fout moest zijn van de tolk en dat u op de kopie van uw verklaring geen M. (...) staat en dat M.K. (...) u belde.

Ook over de arrestatie van uw echtgenote ten gevolge van uw bekering legt u geen overtuigende verklaringen af. Zo voert u verschillende versies aan betreffende uw vrouw haar arrestatie. Zo verklaarde u op de DVZ d.d. 02.07.2019 dat uw vrouw in de gevangenis in de buurt van Teheran, dicht bij Varamin, al voor meer dan 8 maanden zit opgesloten (DVZ Verklaring, vraag 15a). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u evenwel dat uw vrouw twee dagen nadat u Iran verliet op 8 juli 2017 werd aangehouden en in voorhechtenis werd geplaatst (CGVS I, p. 5). U beweert dan dat uw vrouw 4 tot 5 keer werd opgeroepen (CGVS I, p. 7). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat uw vrouw 4 tot 5 maanden in de gevangenis heeft gezeten, verspreid over verschillende periodes (CGVS II, p. 4). Dat u ook over de arrestatie van uw vrouw tegenstrijdig bent ondermijnt verder het geloof in uw vervolgingsfeiten.

De neergelegde stukken zelf bevestigen deze beoordeling. Zo staat onderaan het eerste document dat u voorlegt als bewijs van haar arrestatie een website: www.TehranPrisons.com, wat geen legitieme website blijkt te zijn. Wanneer u met deze opmerking geconfronteerd wordt beweert u geheel naast de kwestie dat “.com” naar een plaats verwijst waarmee u geen verklaring aanreikt en besluit u om andere documenten door te sturen in verband met de aanhouding van uw vrouw (CGVS II, p. 20). Nochtans werd u eerder al gevraagd of u nog andere documenten wou voorleggen ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming waar op u toen “nee” antwoordde (CGVS II, p. 8). Één van de nieuwe documenten die na uw tweede persoonlijk onderhoud werden doorgestuurd hebben plots een andere website: www.TehranPrisons.ir. Hierdoor worden toch wel een aantal vraagtekens geplaatst bij de documenten die u voorlegt.

(...)

In verband met de stukken over de arrestatie van uw echtgenote moet er vooreerst vastgesteld worden dat u slechts kopieën neerlegt waardoor de authenticiteit van de documenten niet nagegaan kan worden. Bovendien hebben documenten slechts het vermogen om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, *quod non in casu*. Tenslotte moet er nog gewezen worden op de toegevoegde informatie dat valse juridische stukken in Iran tegen betaling te verkrijgen zijn.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich immers tot een loutere verwijzing naar de (inhoud van de) neergelegde stukken omtrent de problemen van zijn vrouw. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Voor het overige laat verzoeker de voorgaande motieven ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd gelden en worden deze door de Raad overgenomen.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

“Op basis van het geheel van hierboven aangehaalde argumenten moet er besloten worden dat er aan uw bekering tot het christendom in Iran geen geloof kan worden gehecht. Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht ondermijnt bovendien volledig het geloof in uw oprecht religieus engagement na aankomst in België, ter staving waarvan u twee attesten van ‘The City of the Living God’ in Turnhout neerlegt en een doopcertificaat. Gezien dit kerkbezoek een voortzetting is van uw ongeloofwaardige bekering in Iran moet er besloten worden dat u omwille van opportunistische redenen en niet vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerk. Dat u regelmatig naar de kerk gaat en er gedoopt bent toont op zich immers de oprechtheid van uw bekering niet aan, noch kan er aangenomen worden dat u louter omwille van uw kerkgang in België als bekeerling zult beschouwd worden bij terugkeer naar Iran. Volledigheidshalve moet er nog verwezen worden naar de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.”

Verzoeker voert gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er namelijk toe te wijzen op (de neergelegde stukken inzake) zijn kerkgang in België. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

De Raad treedt verweerder bij en is met betrekking tot de door verzoeker gevoerde religieuze activiteiten na aankomst in Europa van oordeel dat, gezien verzoeker blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde bekering en de hieruit voortgesproten problemen, deze klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoekers relaas inzake zijn bekering en problemen, oordeelt de Raad dat verzoekers religieuze activiteiten in Europa een kennelijk

en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Uit de voorliggende informatie blijkt voorts genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoot of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot het christendom, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in Europa en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan.

De voormelde vaststellingen worden nog versterkt doordat verzoeker ook over zijn beweerde kerkbezoeken in Duitsland frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Daarnaast moet ook opgemerkt worden dat u meer dan een jaar in Duitsland verbleef en u in die periode niet naar een kerk of viering ging omdat u volgens uw verklaringen daar mentaal niet tot in staat toe was (CGVS I, p. 14). Ook tijdens het tweede persoonlijke onderhoud wordt u gevraagd waarom u geen toegang tot een kerk zocht aangezien u 45 dagen in Turkije, een maand in Griekenland, 6 maanden in Servië en meer dan een jaar in Duitsland verbleef. In uw antwoord stapt u af van uw eerdere verklaring en verklaart u toch naar de Iraanse kerk te zijn geweest in Duitsland in Halberstadt (CGVS II, p. 19). Als u op de tegenstrijdigheid in uw verklaringen gewezen wordt past u uw verklaring uiteindelijk opnieuw aan en zegt u dat het geen kerk was, maar dat u in het opvangcentrum met andere Iraniërs bijeenkwam en iemand preekte over het christendom (CGVS II, p. 19). Aangezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd werd of u in Duitsland naar de kerk of naar vieringen ging kan uw laatste aanpassing de tegenstrijdigheid niet uitwissen. De vaststelling dat sterk afwijkende verklaringen over uw religieuze beleving in Duitsland laat optekenen doet het geloof in uw daadwerkelijke bekering verder afbrokkelen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hij beperkt zich in dit kader immers tot een loutere herhaling en bevestiging van zijn uiteindelijke verklaringen dat hij geen kerk bezocht doch wel bijeenkomsten van Iraniërs. Met deze loutere herhaling en bevestiging van zijn uiteindelijke verklaringen bij het CGVS, doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen en zijn overige gezegden gedane vaststellingen.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere motieven dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Betreffende de door verzoeker middels de aanvullende nota van 23 april 2021 bijgebrachte stukken 4 tot en met 7 stelt de Raad vast dat deze documenten onder vorm van kopie werden neergelegd. De Raad is van oordeel dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X).

Aangaande het stuk 3 dat bij de aanvullende nota werd gevoegd, meer in het bijzonder een schrijven van de Iraanse raadsman van verzoeker wijst de Raad er vooreerst op dat een brief van een advocaat van verzoeker zelf bezwaarlijk als een objectieve bron kan worden beschouwd daar het inherent is aan de opdracht van een advocaat zijn cliënt de gevraagde hulp en bijstand te verlenen. Verder stelt de Raad vast dat dit schrijven enkel attesteert dat de echtgenote van verzoeker tijdelijk werd gedetineerd en werd beschuldigd van collaboratie met verzoeker en dat dit document werd afgeleverd op vraag van de cliënt. Uit dit stuk kan derhalve niet in het minst worden opgemaakt wat de grond van de ten laste gelegde feiten betreft. Dit document doet dan ook op generlei wijze afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

3.8. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zouden zijn geschonden. Bijgevolg worden ook deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT